

РЕШЕНИЕ

№ 3398

гр. София, 01.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 01.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Юлия Раева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **4372** по описа за **2010** година докладвано от съдия Юлия Раева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. П. К. от гр. С., жк „Л”, бл. 606, вх. Д, ап. 107 срещу Решение от 30.03.2010 г. по НАХД № 8749/2009 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 102-ри състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 66183/02.06.2009 г., издадено от началник АНД отдел „Пътна полиция” при С., с което на А. П. К. са наложени административни наказания глоба в размер на 150 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месеца по чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) и са отнети 7 контролни точки на основание Наредба № Из-1959 от 2007 г.

В съдебно заседание процесуалният представител на касатора поддържа жалбата на изложените в нея основания. Моли да бъде отменено обжалваното решение и вместо него съдът да постанови друго, с което да отмени НП.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, не изпраща процесуален представител.

Представителят на С градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна и моли да бъде оставено в сила решението на СРС.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срок, от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Въз основа на задълбочен анализ на събрания доказателствен материал районният съд е приел за установено, че на 07.05.2009 г., около 15.37 ч., в с. Горни Богров, по Б. „В Л”, касаторът А. К. управлявал л. а. „Мерцедес 190” с ДК № С 3308 НС, и срещу ул. „Воденицата” при изпреварване на друг автомобил, движещ се в дясната лента, се движел със скорост 88 км/ч при ограничение на скоростта за населено място от 50 км/ч, установена с техническото средство — радар „TR 4” с фабр. № 143/98 г., фиксиращ скорост, дата и час, показани на водача.

Изложената фактическа обстановка съдът е приел за установена въз основа на показанията на св. В В и св. Т Фикейн, които е кредитирал изцяло като логични, последователни, непротиворечиви, незаинтересовани и подкрепени от останалите писмени доказателства.

От приложените писма от ДАМТН и от списъка на преминалите последваща проверка технически средства, съдът е приел за установено, че процесният радарен скоростомер е изправен и отговаря на техническите изисквания.

Въз основа на извършената служебна проверка съдът е обосновал, че АУАН и НП съответстват на изискванията на разпоредбите на чл. 36-46 от ЗАНН (за АУАН) и на чл. 47-58 от ЗАНН (за НП). Актът е съставен от компетентно длъжностно лице - „полицейски инспектор” при Зв. „ПК” на 05-то РУ-С. (съгласно Заповед № Из-189/08.02.2007 г. и изменящата я Заповед № Из-837/11.05.2007 г.), а НП е издадено от определено от министъра на вътрешните работи длъжностно лице - началник „АНД” отдел „ПП”-С. (т. II от цит. заповед). Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, като АУАН и НП съдържат законоустановените реквизити по чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Нарушението е описано подробно, посочени са обстоятелствата по неговото извършване и неговата правна квалификация. Посочените доказателствени материали са взаимно допълващи и кореспондиращи помежду си и възпроизвеждат посочената фактическа обстановка по делото.

Съдът е посочил, че за да бъдат налице материалните предпоставки за доказване на нарушение от чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, по делото следва да бъде установено едновременното наличие на следните предпоставки: управление на автомобила от наказаното лице; скоростта на автомобила да е над определената за движение в населено място максимална допустима скорост за съответния вид МПС; нарушението да е установено с техническо средство, заснемащо или записващо точната скорост, дата и час на нарушението.

В разглеждания случай всички предпоставки са налице - на посочената дата и място, К. е управлявал л. а. „Мерцедес 190” с ДК № С 3380 НС със скорост от 88

км/ч, при въведено за населено място ограничение от 50 км/ч, установена с техническото средство - радар „TR 4” с фабр. № 143/98 г., фиксиращ скорост, дата и час, показани на водача. От показанията на двамата свидетели се установява също така, че автомобилът е бил спрял за проверка преди табелата „Д 11” - край на населено място, т. е. нарушението е извършено в рамките на населеното място. От субективна страна нарушението е извършено виновно, тъй като нарушителят ясно е съзнавал, че управлява със скорост над максимално разрешената скорост в населено място, знаел е за това ограничение и въпреки това се е движел с такава скорост - налице е пряк умисъл за извършването на нарушението. Санционната разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП (ред., ДВ, бр.51/2007 г., в сила от 29.06.2007г.) предвижда наказания глоба от 150 (сто и петдесет) лева и 1 (един) месец лишаване от право да управлява МПС за онзи водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място и превишението е от 31 до 40 км/ч. Превишението в разглежданата хипотеза е с 38 км/ч. и следователно наказващият орган правилно е приложил материалния закон и е наложил предвидените кумулативно две административни наказания в техния абсолютно определен размер.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

На основание чл. 220 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН касационната инстанция възприема правилно установената от СРС фактическа обстановка. Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът е достигнал до правилни изводи от правна страна, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган, в съответната форма и при спазване на процесуалноправните разпоредби. Правилни са изводите на районния съд, че при издаването на НП не са допуснати нарушения на материалния закон. Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава 50 км/ч за населено място. Движейки се с 88 км/ч касаторът е нарушил забраната на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, като е превишил тази скорост с 38 км/ч, с което е осъществил състава на описаното в АУАН и НП административно нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд съгласно чл. 220 от АПК, настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е произнесено от компетентен съд в рамките на правомощията му и е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол. Районният съд е постановил обжалваното решение след задълбочен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства

дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. Мотивиран така, настоящият състав намира също така, че обжалваното решение е правилно. По изложените съображения съдът не намира основания за отмяна на обжалваното решение и същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд С.-град, V касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.03.2010 г. по НАХД № 8749/2009 г. по описа на С районен съд, НО, 102-ри състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.